



**ישיבת הכתל**  
Yeshivat Hakotel

שע"י מרכז ישיבות בני עקיבא (ע"ר) Yeshivat Hakotel - The Wohl Torah Center

**דרכנו בשיחות הרב צבי יהודה**

**פרשת בא - יציאת מצרים ועמנו**

**ראש הישיבה הרב ברוך ויזר שליט"א**

אנו מצווים מן התורה לכבוש את הארץ ולקבוע בה את שלטוננו, ואין אפשרות לעזוב שום מקום שבארץ, בשום פנים ואופן. כידוע עקירת מצוה מן התורה היא ב"יהרג ואל יעבור" רק לגבי שפיכות דמים גלוי עריות ועבודה זרה. כל זה במצבים רגילים, אבל בשעת כפיה וגזרה גם דבר קל הוא חמור, ויש למסור את הנפש אפילו על שרוך נעל. ואין הבדל מאיזה צד היא הכפיה. (זה כולל אפילו כפיה מיהודים, חלילה, כפיה אנטי דתית). דבר זה לא יקום ולא יהיה, ולא ינשלו אותנו מחלקים של ארצנו! מחויבים אנו כולנו במסירות נפש! וממשלה שעושה הסגר בארץ כמו שעשו תחום מושב ליהודים ברוסיה - לא תהיה כזאת בישראל!

כבוש הארץ בכל גבולותיה הוא מלחמת מצוה, אין ספק בדבר, ואין שום היתר להכניס גויים בתוך גבולותינו בחלק מן הארץ; כך הוא מצד התורה, ויחד עם זה דרישה מעין זו (של נישול חלקים מארצנו) היא בנדיטיזם; כאילו יצרנו "מדינות" קטנה והיא צריכה להספיק לנו. ארץ ישראל שייכת לכל עם ישראל שבכל העולם ובכל הדורות, ואין לאנשים המתמרים להיות מנהיגים של ישראל, שום זכות משפטית לגזול מהם קרקעות. זו נבזות הנובעת מריקנות וחולשה רוחנית

(הרצי"ה)



4. "יצאים ביד רמה"

שירה זאת שייכת ליציאת מצרים. "שמות-זארא" הן זוג פרשיות של הכנה ליציאה. וכוונת השני, "בא-כשלח", נגמרים הטיפולים כלפי חוץ ומופיע עצם מעשה היציאה עד הגמר והשכלול הגדול בקריעת ים סוף. עם ישראל הולך ומתגלה, ומתוך-כך – תורה ומצוותיה, עד מעמד הר סיני ומתן תורה ועד השראת השכינה בישראל. לכן נאמר: "ובני ישראל יצאים ביד רמה"<sup>16</sup>, בלשון הוה, ולא "יצאו" בלשון עבר, אף-על-פי שיצאו כבר – "ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה"<sup>17</sup>. כי היציאה נמשכת מאז ולכל הדורות<sup>18</sup> ולעולם אנחנו יוצאים, יוצאים ויוצאים!<sup>19</sup> ולכן כל המועדים הם זכר ליציאת מצרים<sup>20</sup>.

**הנה, אהובי, אלה הם**  
 מהענינים העומדים ברומי-של-עולם ומקורם קודש ברזי-תורה. ולאהבת ידידי ארמוז לו בקצרה: כלל גדול הוא, שאע"פ שהעולם יורד תמיד כירידה אחר ירידה, מ"מ אין זה כ"א מצד החיצוניות שלו, דהיינו שהמעשים והמדות נופלים ואינם בערך של דורות הראשונים מצד פרטיות הנשמות. אבל מצד הפנימיות, דהיינו כח-הכלל של כללות קדושת האומה כנס"י, כל דור ודור מוסיף על הדורות הראשונים, מפני שהקדושה מצטרפת, ונמצא שהקדושה של מעוט תורה ומעשים טובים של דורות האחרונים מוסיפה אור לשעבר ג"כ, ועבירה אין לה פירות ולא צירוף, בסוד "יתפרדו כל פועלי און". ע"כ כללות האומה בתוכיחה היא מלאה יותר אור ד' מכפי הערך של העבר, אלא שאין הדבר גלה לעין עד בא משיח צדקנו,

בכל דור ודור חייב אדם  
 לראות את עצמו כאילו  
 הוא יצא ממצרים  
 בכח הזרע הנטויה, להוציא-אל הפועל את  
 רוממות המעלה מעט מעט, בכל דור ודור,  
 חייב כל אחד להשלים, להשיג ולהרגיש  
 את חלקו בשלמות המעלה, השייך לערכו  
 ולדורו, המגיע לו ביציאת מצרים.